
Hemmeligheten til kraft i vanskelige tider.

By David Wilkerson

September 28, 2009 Når verden ser ut til å rystes, vil det stige frem et folk som vet å bevare sin styrke midt i alt sammen. Dette er mennesker som holder seg nær til Herren i krisetider.

I følge Skriften så betyr det ingenting for disse menneskene om månen og stjernene faller ned fra himmelen, eller om fjellene skjelver og faller i havet. De vil fortsatt ha tro til at Herren frelser dem, og deres tro vil ikke rystes av noe av det som kommer.

I Salme 31 innfører David et nytt uttrykk for Guds folk: "*ditt åsyns skjulested*." David skriver:

"Hvor stor din godhet er, som du har beholdt for dem som frykter deg, som du har vist mot dem som tar sin tilflukt til deg, for øynene på menneskenes barn. Du gjemmer dem i *ditt åsyns skjulested* mot menneskers sammensvergelse. Du skjuler dem i en hytte mot trettekjære tunger." (Sal 31:20-21 *min uthevning*).

David sier her noe veldig dypsindig til Kristi legeme. David forteller oss i det vesentligste at: "All sann styrke kommer fra å holde seg nær til Herren. Faktisk er vårt mål av styrke proporsjonal med *vår nærhet til Ham*."

Sagt enkelt: jo nærmere vi er Jesus, jo sterkere vil vi være. Faktisk vil all den styrken vi noensinne kommer til å trenge komme gjennom vårt skjulte bønneliv.

Skriften sier at dersom vi ganske enkelt vil holde oss nær til Jesus, så vil han holde seg nær til oss. Og ved å holde oss nær til ham vil vi daglig få nye forsyninger med kraft. Dette er hans "*åsyns skjulested*" som David viser til i Salme 31.

Du skjønner at djevelen er veldig redd for Herrens nærvær i våre liv. Han skjelver ved selve tanken på den troendes nærhet til Jesus. Så når hans demoniske hær ser at du bærer frem bønner og holder deg i din Himmelske Fars nærhet, så vil hele helvete legge merke til det:

"Herren er med denne troende. Han har funnet det hellige nærvær. Hva kan vi gjøre mot ham nå?"

Av denne grunn vil Satan gjøre alt i sin makt for å frarøve deg Guds nærvær. Det er derfor han gjør så mange forsøk på å kjøre din sjel fast i bekymringer for fremtiden.

Sagt ganske enkelt så vil sjelefienden prøve å tappe deg for all styrke. Så vil han bruke alt han kan, selv "gode" ting, for å holde deg borte fra å tilbringe tid alene med Jesus. Han vet at din tid sammen med Kristus setter deg i stand til å utholde frykt og angst, selv i urolige tider.

"The Lord is with this believer. He has obtained the divine presence. What can we do against him now?"

Du må være helt blind om du ikke ser dommen som nå kommer over Amerika og verden.

Hele verden er klar over at vi står overfor veldig vanskelige tider som aldri før i historien. Mens jeg skriver dette så erkjenner verden endelig at vi går mot utrolige forandringer. Som troende står vi alle overfor et viktig spørsmål: "Hvor nær Jesus lever jeg i denne tid?"

Jeg tror at når ting er utrygge så er det sterkeste vitnesbyrd at den kristne har fullkommen fred. Mens resten av samfunnet er i panikk - og mister motet, ja i noen tilfelle til og med dør av frykt - så vil den troende som ber stadig vokse seg sterkere. Det vil være slik fordi den gudfryktige tjener mottar mer og mer oppmuntring fra den Hellige Ånd. Bibelen taler om det som ikke kan rystes.

Dersom du ønsker å stå stødig i stormen så er Skriftens råd enkle: Du må daglig ha Herrens nærvær i ditt liv.

Hvor mye kvalitetstid tilbringer du alene med Jesus? Vokser du nærmere ham for hver dag som går? Ber du uten opphold - det vil si at du stille roper ut til ham gjennom dagen og kvelden? Han lover å høre ditt rop, selv når det uttales i svakhet.

Det kan være at du sier til meg: "Jeg tror jeg er godt forberedt på enhver storm. Tross alt er jeg et trofast vitne for Herren. Jeg skammer meg ikke over evangeliet. Og jeg lever et rent, moralsk liv. Jeg gir tiende, jeg leser Bibelen, og jeg går regelmessig i kirken."

Det er mulig å være en troende og allikevel forbli på avstand fra Herren. Faktum er, at dersom du ikke tilbringer tid sammen med ham - dersom du ikke fyller på av hans kraft - så vil ditt hjerte svikte. Dine ord vil ha lite eller ingen resultater, ditt vitnesbyrd vil forbli livløst. Hvorfor? Fordi du har drevet bort fra din krafts kilde.

Gjør ikke den feil at du måler din vandring med Kristus ved dine gode gjerninger eller tjeneste istedet for hans nærvær i ditt liv. Du kan ganske enkelt ikke bli mer til behag for Herren - mer fullstendig i sentrum av hans vilje - enn ved den enkle handling å holde deg nær til ham i bønn.

Vi vet dette fra Apostelen Paulus' liv. Paulus sto overfor mange, vanskelige tider. Denne godfryktige mannen visste hva det betydde å miste alt: å være sulten, og tørst, å lide fattigdom og nød, å være sviktet, å bli lenket i en mørk, fuktig fengselscelle, alene og forlatt selv av flere av sine nærmeste venner.

Paulus ble ikke trett. Faktisk vokste apostelen seg sterkere for hver prøvelse han gikk igjennom. Hvordan kunne dette ha seg? Det skjedde fordi Paulus kjente hemmeligheten til å oppnå og bevare sann styrke.

Paulus vitner: "Ved mitt første forsvar møtte ingen med meg, men alle forlot meg - må det ikke bli tilregnet dem! *Men* Herren stod hos meg og styrket meg, for at forkynnelsen skulle fullføres ved meg, og alle folkeslag få høre den. Og jeg ble fridd ut av løvens gap. Herren skal fri meg fra all ond gjerning, og frelse meg inn i sitt himmelske rike. Ham være æren i all evighet! Amen." (2.Tim. 4:16-18 *min uthevning*).

Når Paulus bruker ordet *men* i dette avsnittet, så mener han ganske enkelt, "*på tross av*." Han sier oss, "Herren sto med meg og styrket meg *på tross av* alle de vanskelige tider jeg har stått overfor."

Paulus visste at dersom han holdt seg nær Herren, så ville Kristus ære ham med å stå ved hans side. Apostelen erklærte på en måte: "Uansett hvor jeg vendte meg var det vanskeligheter og uro. Men, da andre sviktet meg - da jeg var alene og alt jeg kunne se var tøffe tider - så kom Herren til meg og fylte meg med sin kraft. Han satte meg fri fra frykten. Han gav meg forsikring om at han ville bevare meg fra det onde, og han vil fortsette og bevare meg inntil jeg kommer til himmelen."

Paulus frydet seg over å se sine åndelige barn gripe denne tanken om "*på tross av*" i sine liv. År etter år så han Herren styrke dem for at de skulle bli i stand til å stå stødige selv midt i de mest vanskelige tider.

Kjære, du kan ikke få denne slags visshet og styrke noe annet sted enn i Herrens eget nærvær. Vi vet at Paulus var i konstant forbindelse med Herren gjennom bønn, og det er derfor onde nyheter eller prøvelser ikke kunne ryste ham. Hver gang Paulus sto overfor en ny forferdelig prøvelse flyktet han inn i bønn, han løp til Jesus for å losse byrdene av sitt hjerte.

Forfatteren av Hebreerbrevet lovpriser vitnesbyrdet til de troende som ble styrket gjennom trofast bønn: "Men ... dere ... utholdt stor kamp og lidelse ... ble gjort til et skuespill ved spott og trengsler... fant dere med glede i at deres eiendeler ble røvet fra dere ..." (Heb 10:32-34).

Tenk over det: De menneskene som er beskrevet her hadde mistet sine hjem, sitt levebrød, alt. Og allikevel kunne de vitne sammen med sin pastor Paulus: "*På tross av* de vanskelige tidene - *på tross av* enhver prøvelse som kom i vår vei - så sto Herren med oss. Han kom daglig for å gi oss all den styrke vi trengte for å seire."

Kjære hellige, la meg spørre deg. Har du et eller annet "*på tross av*" i ditt liv? Har du kommet til det punkt hvor du kan si: "*På tross av* alt, så vet jeg at Jesus vil bevare meg i vanskelige tider. Og han vil gi meg alt jeg trenger fordi han er min styrkes kilde."

Paulus lærte denne hemmeligheten om styrke ved sin omvendelse. Etter å ha blitt blindet på veien til Damaskus tilbrakte han tre dager med faste og bønn, fast bestemt på å erfare det faktiske nærværet til sin Herre som hadde åpenbart seg selv for ham.

Det var da Herren ledet en troende med navn Ananias: "... gå bort ... og spør ... etter en ved navn Saulus For se, han ber!" (Apg 9:11). Videre sier Skriften om Paulus: "... Saulus fikk stadig større kraft ..." (Apg 9:22).

Vi ser denne sannhet illustrert i en lignelse av Jesus om mannen som leter etter brød til sin venn midt på natten. Mannen hadde ikke noe brød selv, men han visste at hans venn hadde alt det brødet han trengte. Så han fortsatte med å banke og hamre på døren til hans venn sto opp, åpnet døren og ga ham brød.

Kjære, denne vennen med brødet er Jesus. Han holder seg nærmere enn en bror, og han vil sørge for alt vi trenger. Det omfatter ikke bare mat, klær og husly (se *Matt. 6*), men også oppmuntring, styrke og fred.

Bibelen sier det så tydelig. Det er en viss, bestemt forberedelse vi burde gjøre akkurat nå, og det er å begynne å bygge opp vår tro og åndelige styrke. Den eneste måten å gjøre dette på er å holde seg nær Jesus i bønn. Vi får ganske enkelt ikke den styrken vi trenger på noen annen måte.

David lærer oss: "Din godhet ... som du har vist mot dem som tar sin tilflukt til deg, for øynene på menneskenes barn. Du gjemmer dem i ditt åsyns skjulested ..." (Sal 31:20-21). Det er tid for å lukke oss inne med Kristus og utøse vår hjerter for ham hver dag.

Når stormens vrede rammer, så vil hver av oss trenge vårt eget kraftmagasin. Når vi er midt i stormen vil ingen av oss kunne klare oss på noen annens styrke. Vi vil ikke være i stand til å trekke veksler på

vår venns styrke, vår pastors, vår kollegas, nei selv ikke på kraften fra en sann Guds profet.

Vi ser dette illustrert i Jesu lignelse om de uforstandige jomfruer. Da jomfruene prøvde å låne olje fra sine vise medsøstre, så ble de fortalt: "Gå og kjøp olje selv. Vi har ikke nok til både dere og oss."

Hører du hva Jesus sier i denne lignelsen? Han advarer alle sine barn: "Ingen andre har en tro som kan bære deg. Du må ha ditt eget forråd av tro og tillit til meg."

Kjære hellige, det er så veldig enkelt: *Du trenger ditt eget forråd av styrke. Men du kan ikke få dette bare av å lytte på prekener eller undervisnings CDer.* Og du kan ikke få det kun ved å være involvert i felles lovsang eller ved å gjøre gode gjerninger. Du får det ved å være alene med Herren i hans nærvær.

Jeg taler nå til enhver kristen: Tiden er kommet for at du skal holde deg nærmere til Jesus enn noen gang før. Du trenger hans nærvær mer enn noengang tidligere.

Salmisten sier om dem som kommer frem for Herren i Sion: "De går fra kraft til kraft" (Sal 84:8). Vi blir fortalt: "Den kristne som ber vil ikke bli motløs i vanskelige tider. Han vil bli sterkere og sterkere fordi han stoler på Herren fremfor menneskenes barn."

Jeg avslutter med disse mektige ordene fra Jesaja:

"Vet du det ikke, eller har du ikke hørt det? Herren er den evige Gud som skapte jordens ender. Han blir ikke trett, han blir ikke utmattet, hans forstand er uransakelig.

Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke.

Gutter blir trette og utmattet, og unge menn snubler. Men de som venter på Herren, får ny kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette." (Jes 40:28-31).